

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Du est, opstandne seyers helt,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Du est, opstandne seyers helt,", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del.* - 1951, 1951-56, s. 137. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid88642/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

5. Gid ingen da i syndens dey
Og ondskab paasko sede,
Om man endskignt paa skalkheds vey
Vor lenge van at triede,
Men at langt meer ved sandheds brød
Vor paasko-fest kand blive sød
I JESU kraft og glæde.

6. O JESU, paasko-lum, forleen
Os denne paasko-gave,
At vi opriglig hver og een
Maae rene hierter have,
Giv at dit ord og rene bud
Al surdey af hvert hierte ud
Jo meer og meer maa feye.

Nr. 49.

Du est, opstandne seyers helt,
Opstandelsen og livet,
Som fører fred fra gravens felt,
Og har dig selv os givet,
Før varst du død
I gravens skipd,
Nu har du, seyers klempe,
Dog døden vidst at dæmpe.

2. Du var i vredens baand og bast
Og dødens haarde krigs,
Du stridde til dit herte brast
For hele verdens rige,
Nu er jeg fri
Fra slaverie,

5, 1: syndens] Syndens C. 5, 4: man] bandt JI-7.
Nr. 49. CII-J. 1, 1: est] er JI-J. 1, 5: varst] var JI-J. 2, 1: var] varst C. 2, 2: de-
dens] dødens C.

5, 8: skalkhed] nederdrægtighed. — 6, 1: forleen] giv.
Nr. 49. Oversættelse. O Aufstandner siegesfürst, J. H. Böhmer, Schr. z. 158. —
1, 1-2: Joh. 11, 25. — 2, 1: vreden; Guds vrede. — 2, 3: stridde] stred.

Som før mig havde fangen,
Imens du est undgangen.

3. Nu bryder solen deylig ud
Igennem alle vinde,
Der, som det syntes, før gik ud, 92
Og lod sin stræle svinde,
Nu staaer du glad
Ved dødens rad
Og har ham overvunden,
Ja traadt ham ned i grunden.

4. Din Guddoms magt og majestæt
Forjager graves mørke,
Vi har med fryd og glæde seet
Din Guddoms kraft og styrke,
Men dødens magt
I baand er lagt,
Og satans vold er borte.
Det var det, Jesus gjorde.

5. O! at vi denne seyers tiid
Livagtig kunde kiende,
At hierlerne ved denne striid
I troen kunde brænde;
Thi anden vey
Kand lysel ey
Os ind til livet føre,
End at vi det skal gjøre.

6. Saa glemmembryd da siel og sind,
O Jesu, livets HErr.

2, 8: est] er faaet. 3, 6: dødens] dødens C. 3, 8: traadt] traad CJL-3. v. 4, 2; [forjager] fortager JL 6. betegner JL. 4, 5: dødens] dødens C. 6, 2; [livets] Livsens C.

2, 8: imens] Jordi; undgangen] undsluppen; tanken er, at Jordi Jesus er undsauppen fra døden, en jeg fel fra det slyveri under synd og ded, som holdt mig fangen. — 3, 2: igennem alle vind] hvor bårdt det end stormer; — 3, 3: der] solen. — 3, 6: red] benrad, jfr. nr. 28, 7, 1. — 3, 8: i grunden] i jorden el. til gavn, i bund og grund. — 5, 2: livagtig] levende, gyldig. — 6, 8: det] det, som var omtalt 1, 1-4.

At troen der kand trænge ind
Og syndens grav tilspærre,
At vi i dig
Til himmerig
En sahen dør kand finde,
Og ikke gaae i blinde.

7. Lad satan ey i naadens tiid
Vor sind og sands forstyrre,
Men giv os andagt, lyst og flid
Og poenitenxes myrrer,
Og dermed smart
I troens fart
Og glæde til dig ile
Fra kjældets falske hvile.

8. Fordriv det dorske Adams sind,
At vi i morgenstunden
Ved højnen daglig trænge ind,
Til vi dig ret har funden,
At træde af
Fra syndens grav
Og denne verdens mørke
Ved din opreynings styrke.

9. O lad os dog med dig opstaae
Af gravens mørke bolig,
At lyset og til os kand naae,
Og hvad du os saa trolig
Har ved din magt
Til veyc bragt,

93

6, 4; syndens] Syndens C. 7, 1; satan] Saffan C. 8, 9; syndens] Syndens C. 9, 1;
dog] da, 11-7.

6, 4; syndens] grav; Ligesom i nr. 47, 1, 6 er synden set som en grav, hvori mennesket ligger; for den kristne skal troen tilspærre graven, så han ikke falder tilbage i den. — 7, 4; myrrer] myrra som billede på hod (poenitente), se nr. 20, 6, 4. — 7, 5; unsjægtig sætningsforbindelse (snakom); 8, 5; af] jor ut el. så ut vi kan; træde af] træde bort eller ud. — 9, 1-3; Røn. 6, 4; El. 5, 14.

O lad os døt dog nyde,
Og gien nem alting bryde.

10. Her ligger vagt i tusind tal,
At vi ey op kand træde
Af gravens sorte dyb og dal,
At finde dig med glæde,
Thi dødens magt
Staaer selv paa vagt,
Og verdens lyst bestrider
Vor gang paa alle sider.

11. Den lyst-pragt-pengo-syge aand
Os alt tilbage rykker,
Den phariseisk hykler-haand
For graven seglet trykker,
Hvo veiter af
Fra denne gruv
Den svare steen og binder,
Som jeg i vejen finder.

12. Du, JESU! end est den mand,
Som kand de døde vekke,
Du, du allene vil og kand
De sterke segle brekke,
Velt stenen bort
Og hielp os fort
Til himlene at haste
Og verden fra os kaste.

13. O aabenbar dig for os, naar
Vi over synden græde,
Og hielp os al den deel, der staaer
Imod, at undertræde.

9, 7: dog] da Jøs. 10, 5: dødens; dødens G. 12, 1: est] er Jøs. 2.

V. 10-11 skildrer biderne for den åndelige opstandelse med Kristus ud fra Mt. 27, 66; Mk. 16, 8, hvor der fortelles om vagten ved Jesu grav, seglet på gravens og kvaladernes samlede påskemorgen op, hvem der skulle vælte dem stenen fra gravens, — 11, 7: binder] hindring, — 13, 3: al den deel] alt det.

Saa kand vi fri
Paa sandheds stie
Vor Paaske-palmer svinge,
Og sandheds offer bringe.

14. Lad, hvad det er, ret at opstaae,
Os i os selv erfare,
Ved Aanden ud af graven gaae
94 Og denne skat bevare,
Det dyre pain,
Som du saa grandt
Til seyren os har givet,
Saa gaae vi ind til livet.

Nr. 50.

O søde JEsn, du
Som lodst af ingen magt dig holde,
Men brød igjeanem dødens volde
Og lever evig nu,
Giv, at jeg dig ret udi troen kand finde,
Og evig i aanden mig med dig forbinde.

2. Din død mig glæde spaær,
Hvor skulde da ey meget mere
Dit liv til salighed regiere,
Mens døden sligt formaaer,
Ach! maatte jeg uden dig alting foragle,
Og i dig at findes, ulvorligen tragte.

3. Den store Guddoms kraft,
Som førde dig af gravens mørke,

14. 2: os i os selv] og i os selv B-3.

Nr. 50. CJ2-2. 1, 2: lodst[led JE-2. 1, 3: brød] brødst CJ1-2; dødens] dødens C.

14. 4-5: denne skat, det dyre pain] Helligånden, der er givet som pain på (os sikkerhed for), at vi skal nå det evige liv. 2 Kor. 1, 22; 5, 5; Ef. 1, 14. — 14. 7: til sejren] på sejren el. imidlertid sejren.

Nr. 50. Oversættelse. O JEsn! der du dich vom leyden, J. E. Schmidt, Schr. s. 160. — 2, 1-6: Rom. 5, 10. — 2, 3: dit liv til salighed regiere] dit liv som den opstandne må have den herskermagt, at det kan føre mig til salighed. — 2, 4: mens] når.